

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125204214
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125204214.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu A. B. C., nar. X.X.XXXX, D., E. X proti žalovaným 1/ Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Bratislava – Staré Mesto, Pribinova 2, IČO: 00 151 866 2/ Mestskému súdu Košice, Košice, Štúrova 29, 3/ Krajskému súdu v Košiciach, Košice, Štúrova 29 a 4/ Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10C/45/2009, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice sp. zn. 59C/9/2025

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (v ďalšom „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu na obnovu konania a žalovaným 1/, 2/, 3/ a 4/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Odôvodnil, že sa žalobca žalobou doručenou súdu 13.3.2025 domáhal povolenia obnovy konania vo veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10C/45/2009, v ktorom súd rozsudkom č.k. 10C/45/2009-426 z 3.12.2015 uložil žalobcovi (v postavení žalovaného) povinnosť zaplatiť žalobcovi ROMAX, s.r.o., IČO: 44 428 863 sumu 52.348,21 eura s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 1.7.2007 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh zamietol a v prevyšujúcej časti návrh žalobcu vylúčil na samostatné konanie.

Súd prvej inštancie citujúc § 397, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 406, § 409, § 411 ods. 1 a § 413 ods. 1 CSP preskúmal obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Košice I vo veci sp. zn. 10C/45/2009, ktorej obnovy konania sa žalobca domáhal a v rámci posúdenia žaloby primárne sa zaoberal dodržaním subjektívnej a objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Konštatoval, že trojročná objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania začína plynúť od okamihu, kedy obnovou konania napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť s tým, že po jej uplynutí môže byť žaloba na obnovu konania podaná len v prípadoch podľa § 404 CSP, pričom dospel k záveru, že v danom prípade nejde o žiadnu z výnimiek uvedených v § 404 CSP. Uzavrel, že žalobca zachovanie objektívnej lehoty na podanie žaloby odvodzoval z nemožnosti nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I z 3. 12. 2015 č.k. 10C/45/2009-426 z dôvodu dovolania podaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. 3. 2017 č.k. 5Co/433/2016-653 pričom opomenul vziať do úvahy, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a ako taký nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia. Preto pokiaľ aj dovolací súd rozhodol až v roku 2022 a to uznesením z 27. októbra 2022 sp. zn. 6Cdo/75/2020, a to odmietol dovolanie žalobcu podané proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 13.6.2019 sp. zn. 5Co/46/2019, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie Okresného súdu Košice I z 23.7.2019 č.k. 10C/45/2009-637 (ktorým tento súd zastavil dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie), uvedené je bez vplyvu na plynutie trojročnej

lehoty na uplatnenie žaloby na obnovu konania, ktorá začala plynúť od právoplatnosti rozsudku obnovou napádaného rozhodnutia. Trojročná objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10C/45/2009, v nadväznosti na právoplatnosť rozsudku z 3. decembra 2015 č.k. 10C/45/2009-426 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 21.marca 2017 č.k. 5Co/433/2016-563, uplynula 9.5.2020. Ak teda žalobca podal žalobu na obnovu konania až 13.3.2025, podal ju po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 2 CSP, pričom podľa § 405 CSP zmeškanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nemožno odpustiť. Súd dodal, že žalobca nedodržel ani subjektívnu lehotu na podanie žaloby, keď sa táto podáva v lehote troch mesiacov odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo od dňa, keď ho mohol uplatniť. Žalobca, ktorý žalobu na obnovu konania odôvodnil porušením procesných predpisov v súvislosti s doručením žaloby jemu ako žalovanému súdom v konaní sp. zn. 10C/45/2009, resp. vyhodnotením/nevykonaním dôkazov v tomto konaní, o takom ním tvrdenom porušení mal, resp. mohol mať vedomosť už počas konania, resp. z rozhodnutia súdu vo veci samej. Žalobca neuplatnil žiaden z dôvodov podľa § 397 CSP a uviedol len skutočnosti a odkazy na dôkazy, ktoré už boli uplatnené v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/45/2009.

Podľa § 413 ods. 1 CSP súd preto žalobu na obnovu konania odmietol pre jej oneskorené podanie. Citujúc § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP konštatoval, že žalovaní boli vzhľadom na rozhodnutie súdu úspešní, a preto im svedčí proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Súčasne však z obsahu spisu súd zistil, že im žiadne trovy nevznikli. Rozhodol preto tak, že nárok na náhradu trov konania žalovaným nepriznal.

3. V lehote na podanie odvolania predmetné uznesenie súdu prvej inštancie napadol podaním z 1.5.2025, doručeným súdu 5.5.2025 z dôvodov jeho nesprávnosti a nezákonnosti, žalobca. Žiadal, aby jeho podanie z 12.3.2025 bolo vybavené riadne a zákonne v zmysle platných predpisov a v súlade s jeho petitom – povolením obnovy konania. Namietal, že uznesenie súdu prvej inštancie nerieši podstatu veci, ktorá spočíva v porušení všetkých zákonov, ktoré vo svojom podaní uviedol, a to že sa v predmetnom skutku konalo a aj koná zločinecky, že predložil až 34 dôkazov pre konanie podstatných, ku ktorým sa súd nevyjadril, že súd nedoručil, resp. nezaslal žalobu žalovanému. Dôvodil, pre povolenie obnovy konania, že mu bolo doručené uznesenie vydané sudcom JUDr. Mikušom sp. zn. 10C/45/2009 na jemu neznámu sumu 97.908,32 eura, ale ako táto suma vznikla a odkiaľ sa objavila a z čoho pozostáva, mu nikto nedal na vedomie, ale súd prvej inštancie sa tým nezaoberal, pričom podľa jeho názoru sa tým zaoberať mal. Dôvodil pre povolenie obnovy konania, že mu nebola doručená žaloba a žiadal, aby mu doručenie, resp. zaslanie žaloby bolo preukázané. Žiadal v zmysle §19 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach doposlať mu všetko tam uvedené. Následne popisoval skutkové okolnosti, podľa vlastného vnímania, ktoré mal za podstatné pre konanie v právnom spore sp. zn. 10C/45/2009, o povolení obnovy ktorého žiadal rozhodnúť v tomto konaní. Žiadal, aby jeho sťažnosť na konanie súdu bola dôsledne v súlade so zákonom vyšetrená.

4. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe odvolania podaného včas žalobcom ako oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi vymedzenými odvolateľom (§ 380 a § 365 CSP), preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť, rozhodnutie je vecne správne a ako také ho preto potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

5. Preskúmaním odvolania žalobcu odvolací súd zistil, že v odvolaní, ktorým žalobca napadol uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd jeho žalobu na obnovu konania odmietol, žalobca/odvolateľ obsahovo nevysvetlil, v čom konkrétne vidí nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd primárne sa zaoberajúc splnením zákonom stanovených podmienok pre povolenie obnovy konania a posudzujúc dodržanie lehôt na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, pre nedodržanie zákonnej trojročnej objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§ 403 ods. 2 CSP) ako jednej zo zákonných podmienok prípustnosti obnovy konania, žalobu na obnovu konania postupom podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP odmietol ako oneskorene podanú. Označil síce rozhodnutie súdu za nesprávne a nezákonné, avšak dôvody namietanej nesprávnosti a nezákonnosti neuviedol konkrétne v čom spočívajú, len podával námietky, že rozhodnutie nerieši podstatu veci - a to, že sa v predmetnom skutku konalo a aj koná zločinecky, že predložil až 34 dôkazov pre konanie podstatných, ku ktorým sa súd nevyjadril, že súd nedoručil, resp. nezaslal žalobu žalovanému.

6. Preto, pokiaľ žalobca v podanom odvolaní proti uzneseniu o odmietnutí žaloby na obnovu konania, dôvody súdu prvej inštancie, na základe ktorých súd žalobu na obnovu konania odmietol ako oneskorene podanú vôbec nespochybnil a nenamietal ich, ale iba opakovane poukazoval na dôvody, ktoré podľa jeho názoru sú dôvodom na povolenie obnovy konania, vymedzil tým, vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi obsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu; rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je možné odvolacím súdom preskúmať z hľadiska opodstatnenosti iných než uplatnených odvolacích dôvodov.

Z dôvodov oneskorene podanej žaloby na obnovu konania sa súd prvej inštancie logicky posúdením existencie žalobcom tvrdených dôvodov na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Košice I sp. zn. 10C/45/2009, nezaoberal.

7. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatný rozsudok, právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ako aj právoplatný platobný rozkaz, pokiaľ sú splnené podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 397 CSP.

Žalobu na obnovu konania možno podať, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, a to:

- žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou,
- musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania,
- musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a
- žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti.

Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, vypočítané v § 397 CSP, sú ustanovené taxatívne. Z iných dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná. Uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania z dôvodu neprípustnosti.

8. Žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý slúži na to, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstáť. Obnova konania je teda právnym inštitútom, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok na podanie návrhu na obnovu konania ustanovuje.

9. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť (odsek 1). Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (odsek 2).

10. V citovanom ustanovení ide o kombináciu subjektívnej lehoty, t.j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom nadobudnutia vedomosti dotknutého subjektu/podávajúceho žalobu na obnovu konania o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť, a lehoty objektívnej, ktorej začiatok je stanovený jednoznačne a to od momentu právoplatnosti napádaného rozhodnutia.

11. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, ak sa pri posudzovaní žaloby najskôr zaoberal otázkou dodržania zákonom stanovených lehôt na podanie žaloby na obnovu konania. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k totožnému záveru, že v súdnej veci žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal splnenie objektívnej podmienky prípustnosti návrhu na obnovu konania, t.j. zachovanie zákonnej objektívnej trojročnej lehoty na podanie návrhu. Bez akýchkoľvek pochybností je zrejmé, že žalobca podal žalobu na obnovu konania po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia vydaného v konaní 10C/45/2009, o povolenie obnovy ktorého žiadal, teda oneskorene, preto žaloba na obnovu konania nie jej pre nedodržanie zákonnej lehoty na jej podanie prípustná. Pri oneskorene podanej žalobe na obnovu konania ide o zákonný dôvod na odmietnutie žaloby na obnovu konania (§ 413 ods. 1 písm. a/ CSP).

V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že zachovanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je povinná preukázať strana sporu, ktorá sa obnovy konania domáha a neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech tejto strany. Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalobca/odvolateľ

v podanom odvolaní sa k otázke nedodržania lehoty na podanie žaloby ako primárneho dôvodu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, t.z. odmietnutia žaloby vôbec nevyjadril a posúdenie tejto otázky súdom nenamietal.

12. Nakoľko súd dospel k záveru (správne) o neprípustnosti žaloby na obnovu konania, nebol dôvod na to, aby sa zaoberal dôvodmi, ktoré podľa žalobcu zakladajú opodstatnenosť ním podanej žaloby na obnovu konania. Súd prvej inštancie preto nepochybil, ak žalobu neposúdil meritórne z hľadiska danosti či nedanosti dôvodov na obnovu konania, pretože žaloba na obnovu konania nebola prípustná.

13. Keďže odvolací súd na základe preskúmania rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu námietok podaného odvolania žiaden jeho nedostatok nezistil, konštatuje, že rozhodnutie o odmietnutí žaloby na obnovu konania je vecne správne, a ako také ho preto podľa § 387 CSP potvrdil.

14. Odvolací súd záverom si dovoľí upriamiť pozornosť najmä odvolateľa na to, že je štýl, resp. spôsob jeho súdnych podaní neprehľadnuteľne a nevhodne hrubý, vulgárny a urážlivý, nie je možné túto skutočnosť obísť bez toho, aby žalobcu, resp. odvolateľa na nevhodnosť a neslušnosť jeho vyjadrení minimálne neupozornil s tým, že zákon v tých súvislostiach pozná a umožňuje aj striktnejšie prístupy a postupy.

15. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd aj o trovách odvolacieho konania. Podľa § 255 ods. 1 CSP patrila by v odvolaní úspešným žalovaným náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko im však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a neúspešný žalobca/odvolateľ nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, rozhodol odvolací súd o trovách odvolacieho konania tak, že ich náhradu stranám nepriznal.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.